



שופטים

הדלקת נרות	צאת השבת	רבינו תם
19:08	19:58	20:50
19:07	19:56	20:47
19:09	19:59	20:50
19:07	19:57	20:47

*לנוהגים 40 דקות: 18:55

הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'

דיבורים מתוך שיעוריו השבועיים של הרב"ג עופר ארז שליט"א

עשר מלאכות הנעשות בפת עפ"י ר' נתן להיות מאכל בהמה

למעשה כי באמת בכל ענף של חיטה יש שם ארבעה או חמשה גרגירים, זה מלאכת דישה שמוציאים את הגרגירים מתוך הקש. מה עושים עם שאר הקש? זה הופך להיות מאכל בהמה. אומר רבי נתן שזה המשל, הנמשל זה שהרבה פעמים אדם מרגיש שב"ה הגענו למדרגה או מעמד וכל מה שאתה מרגיש שהגענו למדרגה זה דמיון של גאוה... **אי אפשר לדלג על השלב הזה** צריך לדעת שחייבים לעבור את השלב הזה, אי אפשר להגיע לגרעיני חיטה בלי הקש ז"א שאי אפשר להגיע לנקודות האמת בלי הגאוה כי המאכל זה הגאוה שיש בתוכנו שאנחנו חושבים מה השגנו ולכן הגענו ואז עוברים עם האדם שלב נוסף - הדגשנו שזה חייב להיות אצל כל אדם השלב הזה, אי אפשר לדלג על השלב הזה שיהיה לאדם דמיונות של גאוה ואז מראים לו שמכל הפעולה שהוא פועל יש פה ארבעה גרגירים שזה נקודת האמת וכל השאר זה דמיונות של גאוה: אתה חושב שהשגת? עדיין לא השגת שום דבר. לאחר מכן לאחר שהוציאו את כל הגרעינים זה לא היה קל לוותר על כל הדמיון הזה כי מאכל בהמה זה כוח המדמה לכן הקש הולך להיות מאכל בהמה כי זה מרמז על בחינת המדמה שבתוכנו. לפחות אדם מתנחם שבאמת יש כמה גרגירים טובים ואז גם אותם מבררים, חלק ראוי למאכל וחלק לא ראוי למאכל. אחרי שמבררים זה עוד בירור שאדם עובר, זה מה שאנחנו עוברים בירור אחר בירור. אחרי זה אדם אומר סוף סוף הגעתי למנוחה ולנחלה ואז מה עושים לו? מתחילים לטחון אותו ואז הוא אומר: מה נשאר ממני? קמח? אבק? כבר לא נשאר ממני כולם, ואז מביאים מים ולשים וב"ה נהיה בצק. הבצק זה שלב שאדם מרגיש ב"ה עברתי הרבה והשגתי והגעתי לאן שהגעתי ואז הוא קצת מרגיש נייחא, ואז מה עושים? מכניסים אותו לתנור **כאלה שאומרים שאולי התבלבלו בשמים** -התנור זה מה שרבינו אמר: אני רוצה שהחסידים שלי יהיו אפויים אצלי בלב, זה שלב מאוד קשה השלב של האפייה בתנור. צריך לדעת שכדי להגיע נקודת האמת אדם חייב לעבור את כל השלבים האלה. כשאדם עובר את זה הוא עובר בתוך זה הרבה צמצומים והרבה הסתלקויות הדעת וחלישות הדעת בתוך המהלכים האלה ואז האדם חושב: לא חייבים לעבור את כל זה, או שאני בעל עוונות כאלה ואני נשמה מי- יודע מכמה גלגולים או שיש כאלה שאומרים שאולי התבלבלו בשמיים, אני בכלל לא צריך לעבור את זה - רבי נתן אומר שלא היה אדם שלא עבר את כל המעברים האלו

יש כמה יסודות שמלווים אותנו למעשה כל החיים שלנו וכל המציאות וזה גם יסודות גדולים מאוד בדרכי התשובה ובעצם מלמד אותנו מה זה תשובה - רבי נתן כותב שכידוע יש עשר מלאכות הנעשות בפת כמו שהגמרא אומרת שכדי ליצור את הלחם בשלמות יש עשרה מלאכות עד שמגיעים לזה: חרישה של הקרקע, זריעה, קצירה, מעמר, דישה שזה להוציא את הגרעינים של החיטה מקש אח"כ זורים אותם ברוח, אח"כ מבררים אותם, טוחנים אותם, לשים אותם במים ואופים את זה בתנור..

אני נרקב והופך להיות כלום

מובא בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י ורבי נתן מביא את זה שלחם מרמז על כל עניין הדעת. עשר מלאכות הנעשות בפת זה עשר שלבים שאנחנו צריכים כדי לזכות לדעת האמיתית שזה התכלית של האדם בעולם הזה כמו שכתוב 'יודעת היום והשבות אל לבבך כי השם הוא הא-לקים', מה הקב"ה רוצה מאתנו? שנוכח להתחבר עם הדעת האמתית ויש בזה הרבה מאוד מדרגות וכל מדרגה וכל עולם אדם צריך לעבור כל פעם את העשרה שלבים כדי לקנות עוד מדרגה ועוד שלבים. לאחר מכן יש לנו לחם ואז יש לנו עוד שלב. נתבונן קצת בעשרה מלאכות ואם נשים לב זה ליצור את הגרעינים ומהגרעינים אנחנו מבררים מה טוב ומה רע, זה העניין של מלאכת בורר וזורה ואח"כ אנחנו מכינים את הגרעינים שיהיו מוכנים לאכילה אז קודם כל טוחנים אותם, לשים אותם כבצק ואז אופים אותם בתנור. אומר רבי נתן שאם ננסה להתבונן אם היו מכניסים איזה נשמה בתוך זרע של חיטה, זורעים אותו באדמה ולפני שזורעים אותו אומרים לו: תדע לך עתיד להיות ממך דבר גדול ואתה הולך להיות המאכל הכי חשוב לאדם, הוא שמח בזה. הכניסו אותו לתוך האדמה, קודם כל קוברים אותו בתוך האדמה, עכשיו כשהוא בתוך האדמה הוא נרקב והוא מתחיל לצעוק: אני נרקב ואני הופך להיות כלום, אני לא מציאות, אני אין, אני נגמר לגמרי - עד שהוא מרגיש שהוא בשיא והוא נגמר פתאום האדמה נפתחת.

רואה שבאמת נעשה ממני דברים גדולים

האדמה נפתחת ואז החיטה צומחת, כשרואים שדה של חיטה זה אחד הדברים הכי יפים בטבע. מי שראה פעם שדה גדול של חיטה קודם כל הכל בצבע זהב והכל בקומה זקופה והמראה באמת מראה מרהיב. בשלב הזה הגרעין באמת שמח: עכשיו אני רואה שבאמת נעשה ממני דברים גדולים, אני רואה שעברתי תקופה קשה אבל אני רואה עכשיו למה זכיתי, זה יכול להיות ברוחניות יכול להיות שהוא זוכה ללמוד תורה, לזכות את הרבים, לעשות חסד, להקים משפחה וכן הלאה - ברוך השם הוא שמח והוא גם רואה את היופי ואת התפארת של השדה חיטה, אחר כך מגיע השלב הבא שקוצרים את השדה של החיטה ואז מסתבר משהו אחר לגמרי.

לעילוי נשמת סבתנו היקרה והאהובה

שולמית סלמה בת רבי יוסף וגמאר ת.ג.צ.ב.ה

הפרס של יוסף היה 12 שנה בבית האסורים החלק הרוחני של הלחם מחייה את המוח

אומר רבי נתן שמחטא אדם הראשון כל אדם וגם כל הצדיקים עברו את כל המעברים האלו, שלא נחשוב לרגע שהצדיקים הגדולים עברו את זה יותר בקלות ממה שאנחנו עוברים. כל הצדיקים עברו את כל השלבים האלה ואת הדרך הזאת ואת כל הבירורים האלה. אנחנו רואים מה יוסף הצדיק עבר עם אשת פוטיפר ושמה הוא נלחם מלחמות, הוא לא היה בקייטנה. רבי נתן אומר שהצדיק יותר גדול ממלאך כי מלאך לא נלחם, הצדיק באמת נלחם. אחרי שנה של מסירות נפש הכי גדולה שיכולה להיות, לכן הוא תיקון מידת היסוד למעלה - מה יוסף קיבל מתנה? איזה פרס נתנו לו משמיים? להיות 12 שנה בבית האסורים - זה הבחינה של הבירור אחרי בירור. רבי שמעון בר יוחאי לא היה 13 שנה במערה? כל הצדיקים עברו את כל הניסיונות ואת כל הקשיים האלה ואת כל הניסיונות האלה. כל הבירורים האלה זה לברר את כוח המדמה שלנו ויש כמה בחינות בכוח המדמה שבתוכנו. אחת הבחינות הכי יסודיות, מרכזיות ועיקריות זה העניין של הגאווה. כל פעם שאדם מצליח הקש של החיטה מתחיל לצמוח לכן כוח המדמה נקרא מאכל בהמה ולכן זה באמת ניתן לבהמה

רבי עקיבא טיפס אחריה על לחצי הדקל צריך לדעת שאפילו צדיקים גדולים מאוד לפי בחינתם ולפי השגתם גם צריכים לעבור את הבירור הזה של המדמה. כתוב בגמרא במסכת קידושין דף פא על רבי עקיבא שהיה מלגלג מעוברי עבירה הכוונה בענייני הקדושה והצניעות. אמנם רבי עקיבא היה עם הארץ וכתוב שהוא שנה תלמידי חכמים אבל הוא תמיד היה מאוד קדוש, מרוב הקדושה שלו הוא לא יכל להבין איך יהודי מתנהג שלא בקדושה. הוא לא יכל להבין את זה, עד שאדם לא מרגיש את החוויה של הניסיון של זה. מספרת הגמרא שיום אחד התחזה השטן כאישה יפה, רבי עקיבא התחיל לרדוף אחריה, האישה טיפסה על עץ דקל, רבי עקיבא התחיל לטפס אחריה והגיע לחצי עץ הדקל ואז התגלה לו השטן ואמר לו: לולא אתה רבי עקיבא שמכריזים עלייך בשמיים הזהירו ברבי עקיבא ובתורתו הייתי מכשיל אותך עכשיו בדבר עבירה. מדוע? זה עוד בירור, לא מלגלים מעוברי עבירה. לא מלגלים ממישהו שלא יכול לעמוד בניסיונות, מדוע? כי אתה לא יודע איך אתה תתנהג אם אתה תעמוד בניסיון הזה.

רבי עקיבא טיפס אחריה על לחצי הדקל

זה מחזק את הכוחות השכליים והרוחניים

בשעת האכילה עצמה נעשה בירור ותיקון גדול מאוד שבעצם האדם מקבל את התכלית של הכל, ז"א שכל העשר מלאכות שנעשה בפת זה הכל היה כדי להביא את הלחם למצב השלם שלו ואז מתחיל בעצם השלב האחרון שזה שלב חדש שנקרא שלב האכילה. שימו לב בהתחלה בירורו את האוכל מתוך הפסולת וגם פה יש בירור של הטוב מן הפסולת ועיקר הטוב מתקבל בשעה האכילה. מה הפלא הגדול? אנחנו מורגלים ולא שמים לב לזה אבל הפלא הגדול שעכשיו בתוך האכילה הטוב השלם של הלחם נלקח בגוף מתוך הלחם כמו שאמרנו זה עובר לדם והחלק הרוחני עובר למוח ומחזק את הכוחות השכליים והרוחניים של האדם

בירור הטוב מהרע מאוד קיצוני

ומה קורה עם הפסולת? מה נעשה איתה? היא הופכת להיות צואה גמורה. נשים לב, בכל השלבים שהכנו לחם היה הבדל בין הטוב לבין הפסולת אבל ההבדל בין הטוב לפסולת לא היה כ"כ קיצוני, אפילו בשלב של הגרגירים והקש, אמנם הגרגירים נהיו למאכל אדם אבל אחרי הכל כמה הבדל יש בין הקש לגרגירים? שניהם ממין הצומח, אבל בשלב האחרון של האכילה הבירור בין הטוב לבין הרע מאוד קיצוני. הטוב זה הטוב השלם זה כוחות רוחניים כמו שכתוב 'לא הלחם לבדו יחיה האדם כי על מוצא פי השם יחיה האדם', זה הכוח הרוחני שיש בלחם. זה בעצם תכלית כל הלחם, לעומת זה הפסולת שמתבררת בשלב הזה היא הפסולת הגמורה ביותר, זה הופך להיות צואה - זה קיצוניות מאוד-מאוד גדולה. עכשיו נתבונן בכל המהלך הזה



פה כבר נעשה בירור חדש לגמרי במהותו

יש עשר מלאכות כדי לעשות פת ולאחר מכן יש אכילת הפת שזה שלב נוסף ואחר מכל מה שהיה קודם - מה ההבדל בבירור של עשר המלאכות שנעשו בפת לעומת העניין של האכילה. בשניהם למעשה נעשה בירור בין הטוב ובין הפסולת אבל יש כמה הבדלים בין עשר המלאכות שבפת לבין האכילה. דבר ראשון העשר מלאכות שנעשו בפת הן נעשות מחוץ לגוף בידיים שלנו, ז"א האדם עובד בעצם כדי להכין את העשר מלאכות. דבר שני זה נעשה ע"י העשייה שלנו. דבר שלישי ההבדל בין הטוב לבין הפסולת הוא לא כ"כ קיצוני, נכון שאנחנו לא רוצים לאכול קש אבל אחרי הכל קש זה לא פסולת כ"כ נוראית, היא אפילו משמשת אותנו למאכל בהמה, היא עדיין ממין הצומח. לעומת זאת כאשר אנחנו עוברים לשלב האחרון שזה השלב של האכילה, פה כבר נעשה בירור חדש לגמרי במהותו. הראשון האדם לא עושה את האכילה בידיים, בירור האכילה נעשה כבר ממילא, הכוונה ברגע שאדם בירך המוציא לחם מן הארץ ובצע על הפת ואכל את זה, מהרגע הזה זה הכל נעשה כבר ממילא. המערכת הפנימית שלנו עושה את זה ממילא את כל המהלך הזה לברר את הלחם..

רבי מנחם מנדל מוועיבסק

זה היה שיעור פרטי של רבי עקיבא התנא הכי גדול שהוא שורש התורה שבעל-פה, גם הוא היה צריך ללמוד את הלימוד הזה. אז כל העשרה מלאכות שנעשות בפת מרמזים על עניין הכנת הלחם שזה המעברים שאנחנו עוברים בחיים שלנו לכל העניין של איך זוכים לקבל דעת אמיתית. יש ספר מאוד יסודי וחשוב בחסידות שנקרא 'פרי הארץ' של רבי מנחם מנדל מוועיבסק, הוא קבור בטבריה, הוא היה גדול התלמידים של המגיד ממזריטש, הוא כותב שמה בכמה מקומות בפרט בפרשת קרח ובפרשת שופטים: אם אדם לא עובר את כל המעברים האלה וחושב שיש דרך אחרת, הוא מדומיין לגמרי ואם אדם יגיד לך השגתי מדרגות ולא עברתי את כל הדרך הזאת אז כל המדרגות שלו זה דמיונות והכל זה מהמדמה ומהגאווה שלו

יש אחוז קטן מהלחם שנכנס לכלי-הדם

אם נתבונן נראה שבעצם ברגע שהלחם כבר מוכן לכאורה ב"ה כבר השלמנו את הלחם והגענו ליעד אבל באמת זה לא היעד כי בשביל מה הכנו את הלחם? מה התכלית של כל הכנת הלחם? לאכול אותו, להחיות את האדם ואז למעשה השלב האחרון של מציאות ותפקיד הלחם זה האכילה שאנחנו אוכלים את הלחם ועכשיו הוא נותן לנו את החיות. בשעה שאדם אוכל את הלחם ידוע בכל חוכמת העיכול שהלחם מתעכל ואז יש אחוז קטן למעשה מהלחם עצמו שנכנס לכלי-הדם של האדם והתמצית הטובה ממה שנכנס לכלי-הדם עולה למוח של האדם ומחדש את המוחין של האדם. אדם מקבל התחדשות המוחין מאכילת לחם, הוא מקבל שכל חדש. למעשה בתוך הלחם עצמו יש כוחות רוחניים להחיות את הבן אדם

קהל חלק בהפצה

הפצה חובקת עולם

של הרה"ג ר' צופר ארז שליט"א

02-650-29-29

לקבלת העלון במייל: Orhadaat148@gmail.com

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב ר' צופר ארז שליט"א

לעילוי נשמת החייל היקר והאהוב סמל סהר מידיה הי"ד בן לירן והילה הי"ד

OTEREREZ.CO.IL

2

אור הדעת | שופטים

צריך דעת גדולה מתי לעשות כל עבודה זאת המציאות שלך, תשב ותהיה ילד טוב

- אז דבר ראשון הברירור נעשה מאליו. דבר שני הברירור נעשה בתוך הגוף של האדם ולא מחוץ לגוף האדם, ההבדל השלישי הוא שהברירור בין הטוב לבין הפסולת הוא הרבה יותר קיצוני מההבדל בין הברירור של הטוב מהפסולת שנעשה בעשר מלאכות שנעשות בפת. במלאכות שנעשות בפת הכל היה ממין הצומח, פה אנחנו רואים שהטוב זה חלק רוחני, זה 'מוצא פי השם' זה החלק הרוחני שנכנס באדם והפסולת זה הפסולת הכי גרועה - רבי נתן כותב פה יסודות גדולים מאוד וכמעט כל סודות הברירה נמצאים בחילוקים האלה. אומר רבי נתן שכל הברירור החיצוני זה כנגד דרך של עבודה שיש לכל אחד בחיים, זה נקרא העבודה של יוסף או של משיח בין יוסף. החלק של האכילה זה ברירור ממין אחר לגמרי שנקרא ברירור ממין דוד או משיח בין דוד, לכן יש שני משיחים יש משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, לרמוז לנו על העניין הזה שיש שני מהלכים רוחניים של האדם בעבודת השם בעולם הזה. שניהם אמת וכל אחד במקומו, ז"א פעם אנחנו צריכים לעשות עבודה של יוסף או משיח בן יוסף ופעם אנחנו צריכים לעשות את העבודה של משיח בן דוד. צריך דעת גדולה לדעת מתי צריך לעשות את העבודה הזאת ומתי צריך לעשות את העבודה הזאת..

לביטחון מכון לעצמו 4 טעמים מעוררים

הלכה למעשה מה ההבדל בין 2 העבודות האלה? העבודה של משיח בן יוסף זה למעשה העבודה שנקראת מסירות נפש, הכוונה שאדם בעולם הזה חייב להתאמץ. אין שום דבר בעולם הזה בלי מאמץ. דוגמה הכי פשוטה, יש לאדם חברים טובים וב"ה הם הקימו מניין חדש עם ניגונים, שמחה וחברים כל בוקר בש חצי יש מניין שחרית והוא מאוד רוצה להתפלל במניין הזה, לפני שהוא הלך לישון הוא אמר להשם: בבקשה תעיר אותי בשש בבוקר כי אני רוצה לקום בזמן אבל ליתר ביטחון הוא שם 4 טעמים מעוררים כל אחד יותר חזק מהשני כדי שלא יהיה ספק שהוא יתעורר. כשהוא קם בחמשה לשש בבוקר מה קורה? בבוקר הוא קיבל מוחין חדשים שבאמת גם המניין של שבע וחצי הוא טוב, לא צריך להיות קיצוני בזה.

איזה טעם ואיזה אהבת חברים

מה רע במניין של שבע וחצי? אדרבה קודם כל הוא פתאום מבין שהמניין של שבע וחצי יותר רגוע וגם יש מעלה גדולה שהוא ילך למניין של שבע וחצי, ככה הוא יכול לישון עוד שעה וככה הוא יהיה יותר חזק ויותר מיושב בדעתו, מיד הוא מכבה את כל הארבעה טעמים ומכוון אותם שעה קדימה. הוא ישן טוב מאוד עוד שעה ואז הוא קם בחמשה לשבע ואז הוא נזכר שבעצם בשמונה וחצי יש מניין של חסידים - איזה נועם יש שמה ואיזה אהבת חברים יש שמה. אם אחרי שעה של שינה קיבלתי כאלה מוחין אז איזה מוחין אני אקבל אם אני אשן עוד שעה? למה אמרנו

את כל זה? אין דבר שאדם עושה ולא חייב בו מסירות נפש, א"א לעשות שום דבר ברוחניות בלי מאמץ, באמת גם בגשמיות זה ככה רק שבגשמיות היצ"ר עוזר לאדם

בבוקר רואה מול העיניים חבילת שטחות

באמת גם לקום לעבודה קשה לאדם אבל כשהוא מתעורר הוא רואה מול העיניים חבילה של שטחות וזה עוזר לאדם לקום. באמת בכל דבר ודבר אדם צריך את המאמץ. המאמץ שצריך בעבודה הרוחנית זה נקרא בחינת יוסף ובחינת משיח בן יוסף לכן זה נקרא גם מידת היסוד שזה מסירות נפש - אדם רוצה לכעוס, צריך להתגבר על מידת הכעס. אדם הולך ברחוב, רוצה לשמור את העיניים כי הוא שמע קצת שיחות וקרא בספרים הקדושים והוא מבין שזה דאורייתא ולא מידת חסידות, הוא רוצה את זה, אז כמה מלחמה יש לשמור את העיניים ברחוב? כל 2 מטר זה מלחמה חדשה. כל הבחינה של העבודה הזאת זה נקרא הבחינה של העבודה של יוסף, זה העבודה של מסירות נפש. לעומת זה העבודה של דוד בהרבה בחינות היא שונה מהבחינה של יוסף ומנוגדת לעבודה של יוסף. העבודה של דוד היא ביטול, מה הכוונה? לכל אחד מאתנו יש מצבים בחיים שהמציאות יותר חזקה ממנו..

לתרומות והקדשות: 0525-395-985

להצלת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעזר בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, עוז בן אליז, נחמן בן חנה, לאה-רחל בת עדינה, מייר מרים בת ניקול, בת-שבע בת מימיה, שמואל-אליעזר בן עדי, שלומית בת נדרה ויוסף, אלעד בן נילי, הרב אליעזר בן עטיה, אור בן אליז, דניאל בן מירה.

לרפואה: יונה בת בנימין, שמחה בת זיוה, זהביה בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, רפאל נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיירא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה, יצחק בן מסעודה, יעקב בן אביבה, שלומית בת נדרה ויוסף, מייר בת רחל, תמר דבורה בת יעל, יוסף יניב בן מרים, כוכבה בת מרים שוקה, אסנת יהודית בת עדנה, הרב שלום ארז בן ימנה, עדנה בת שרה, יצחק בן רות.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, ר' יעקב מורי בן סעיד, סבתא שולמית סלמה בת ר' יעקב, לבני בן ר' יעקב, נחום בן ר' יעקב, חיים בן ר' יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, שוליקה בת מסעודה, יפת בן מלכה, מ"ה קדושי-מורי בתוכם משה-שמחה בן שושנה, יוסף עוזרי בן סעיד וחממה, אילנה דליה בת טובה, טובה בת כחילה, ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל, מרת רבקה-מרים בת הר"ר שלמה, שירן בת מרגלית ויוסף, ישראל בן מרגלית, אדל בת ג'מילה, עזרא בן חלווה, דוד בן מרים, סעדה בת שוליקה, יצחק בן לאה, נחשון בן ברכה, לירז בת רחל, אודל בת אילנה, יעל טוהר בת נוגה, סרה הר"ר בן לירן והילה, נאגי בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר הר"ר, אליה בן חבבה, אילנה בת שרה בסרסה, תקווה בת ורדה, יונה אברהם בן רחל, שלום מלול בן עישה, יוסף בן שמעון, אבידן בן מלכה, שרונה בת חיים, מייר בת נדרה, יהושע בן עישה, דינה (יהודה) בת שרה, רבקה בת מלכה, שלמה בן אסתר, טויה בת ג'ורג'ה, שמעון בן ג'ורג'ה, דוד בן סימי, צדוק בן מרים, בתיה בת גורית, ובנו לעילוי נשמת מרת תחיה בת ברכה ע"ה.

לעילוי נשמת נאג' עבדוש בן ירדנה ורעייתו גל האולה בת אסתר השם יקום דמם !!!

אור הדעת | סופטים 3

מה שעובר עלינו זה ניצחון ואין פה הפסד לא מבינים למה בורא עולם עושה אותם.

אם אדם צועק הוא מנצח - זה הכלל. לפני 23 שנה הרב מסר שיחה ואמר: כל עוד האדם צועק להקב"ה ועושה מחאה כנגד הרע ומגלה רצונות טובים, כל מה שעובר עליו זה ניצחון ובכלל אין פה הפסד, זה נראה לנו שנכשלנו ולא הצלחנו. צריך לדעת שכל עוד האדם אווז בזה הכישלונות הם חלק מהדרך וחלק מההצלחה. לכאורה מה ז"א אני קיבלתי על עצמי לא לכעוס בשום אופן ומה זה עזר לי? שרק הרבצתי לו ולא יריתי בו, ב"ה רק הרבצתי לו. אדם אומר: מה זה נקרא ניצחון? אם אדם ממשיך עם הדרך של התפילה ושל הצעקה גם הכישלון הזה נקרא הצלחה, איך זה יכול להיות? הלכה למעשה לא הצלחתי, לא שמרתי את העיניים ולא שמרתי את המחשבה, כן הקפדתי וכן הסתכלתי בעין לא טובה על השני, למה זה נקרא הצלחה?

אם היו יודעים, היו פורסים לי שטיח אדום

הנקודה היא שלפעמים כשאדם הולך בדרך מסויימת והוא מצליח יש בזה נוסחה מדויקת אחרי 48 שעות של הצלחה בלי כישלון ב"ה אדם מרגיש שהוא בתיקון והוא כבר יכול להתפלל על עצמו, אחרי 72 שעות של הצלחה רצופה בלי כישלון אדם אומר: ב"ה אני פודה את העיר שלי, אני מקבל על עצמי את הייסורים של כל אנשי העיר. אחרי חמשה ימים בהצלחה רצופה אדם אומר: אם הדור היה יודע מי אני אז היו פורסים לי שטיח אדום, אני מחזיק את כל הדור. זה מתמטיקה פשוטה. ב"ה רואים שיהודי הוא פשוט וקשה מאוד להתגבר על הדמיונות האלה. היום ב"ה קיצרו את זה, אדם רק נכנס לדמיונות אחרי 8 שעות רגועות שהיו לו והוא הצליח בלימוד הוא כבר נכנס לעולם הדמיון ואז בשנייה אחת מוראים לו איפה הוא נמצא. אחרי 8 שעות הוא כבר חשב שהוא הצדיק של האזור, פתאום מעבירים לו סרט בתוך המחשבה של תאילנד, בשנייה אחת הוא כבר נמצא שם ורוצה את כל השיגעונות.

השם אני יודע שאתה איתי בכל רגע ורגע

באמת אם הוא קם על הרגליים ואומר: אני מתחזק, השם תעזור לי להתגבר. מיד כל הכשלון הזה הוא לא כשלון, זה רק לעזור לו לברר את הגאווה שלו. זה היסוד הראשון בבירור הביטול בעבודה של בחינת דוד. היסוד הראשון זה לא להפסיק לצעוק להשם בכל המצבים ובכל המעברים ולדעת יש בתוך כל אחד מאתנו מוח ימני ומוח שמאלי. במוח הימני יושב הצדיק ובמוח השמאלי יושב האפיפיור ושניהם אומרים לנו תורות כל הזמן. האפיפיור טוען: הקב"ה כבר התייאש ממך. פה צריך לרוץ למוח הימני ולצעוק להשם: אני יודע שאתה איתי בכל רגע ורגע. ואז השם איתו - הרב אמר שאם אדם אווז במדרגה הזאת של לא להתייאש, לקום על הרגליים ולצעוק - כל המלחמות וכל המצבים וכל המעברים היו ניצחונות ולא היה שום כשלון בזה כי הכל היה כדי לעזור לו לעוד בירור זה יסוד ראשון בעבודה של דוד.

זרקו אותי והעיפו אותי עוד פעם למדבר

דבר שני שהוא יותר עמוק והוא יותר פנימי זה שלפעמים (הכוונה תמיד) יש איזה שלב שהוא לא בצורה מודעת, מתעורר בתוכנו איזה כעס פנימי על הקב"ה: בורא עולם, אתה אמת והתורה שלך אמת, כל מה שאני רוצה זה לעבוד אותך, מה זה ההתעללות הזאת שכל רגע בכל פעם סוגרים לי את הדלת ומעיפים אותי אחורנית אלף פרסאות ואני לא מתייאש, קמתי על הרגליים, באמתי ודפקתי על הדלת ואמרתי שאני משנה את כל הדרכים שלי, קיבלו אותי ליום או יומיים, ב"ה הרגשתי נועם השם ונועם בתפילות ועוד פעם פתאום תפסו אותי וזרקו אותי החוצה והעיפו אותי עוד פעם למדבר - פה יש ניסיון מאוד גדול שאדם בתוך פנימיות הלב שלו יש לו תרעומת על ההנהגה של הקב"ה, צריך לדעת שזה הפנימיות של הפנימיות של העבודה שלנו, לא לכעוס על הקב"ה על כל מה שעובר עלינו. אז למה אתה עושה לנו את כל זה? יש הנהגות שאנחנו לא יכולים בשום פנים ואופן להבין בעולם הזה.



פינת ההתחדשות

הנשמות של הדור האחרון

סבא דסבין

רבנו אומר: "יש צדיק הפלול משתי משיחין", והפנה ש"הצדיק העוסק בתקון נשמות ישראל מאיר ומלמד אותנו את דרך המשיחין. משיח בן יוסף כנגד "שמור" - הינו נותן לנו את הכח להלחם במלחמות היצר ולשמר את התורה. ואחד כנגד משיח בן דוד, כנגד "זכור", לזכר את השגות כל המעברים, הנסיונות וההסתרות שאנו עוברים. ומוזב בספר "ק"ש שיש נשמות של המשיחים הוא בסוד הרוח פמוכא מרבה (עין ליקוטי מוהר"ן ב' ה"א).

וכשראוי התנאים הקדושים את המראה הנורא שרבו הקדושים ה' להאיר בתוכנו את האור והדעת של המשיחים, התישבה דעתם והבינו שהשינוי סוד גדול מדרגת הנאילה.

ואנחנו בהתקשרותנו על הצדיק ותורתו ועצמותו הנובעות מ"נחל נובע מקור חכמה", זוכים להאיר את האמונה ומלכות השי"ת, בתוכנו ובשאר נשמות ישראל.

כי הצדיק מגלה לנו שהקב"ה נמצא איתנו בכל מקום שאליו הגענו והקב"ה לעולם לא עוזב? הנהי גם אם נפל לאן שפפל.

התנאים הקדושים שראוי ברוח קדשם את הנסיונות של הדורות האחרונים חס"ש ומפני

גדל ההסתרה ואמרו "ייתי ולא איחמיניה" - בוא משיח ולא נראה זאת. הינו הם לא רצו להתנסות בנסיונות הדורות האחרונים. פאשר רבי שמעון ורבי אלעזר ראו את ה"סבא דסבין" רץ עם אגדות הדסים בידיו, לתת ריח נותן בנשמות ישראל, לגלות להם את אור ה' הנמצא אתם בנפילתם והתרחקותם מהקדש. השיגו אז שהקב"ה והצדיקים האמתיים יגלו חסדים חדשים לגמרי שלא היו מימיו עולם, ובאמת אין שום גאוש, ואמר העולם באור תשובה מעל כל השכל וההבנה מפלא עליון שהוא סוד הפתח.

(מתוך ספרי הרה"ג עופר אהר שליט"א)

לע"נ מורי יגאל בן כמרם וחנה ז"ל ולע"נ בתיה בת נורית ויוסף ת.נ.צ.ב.ה

לע"נ שלום (שולי) בן דוד ונעומי הי"ו ולע"נ איילה בת שמעה ושלום

לעילוי נשמת אבידן מורי בן מלכה הי"ו ולעילוי נשמת שרונה בת חיים ת.נ.צ.ב.ה